

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/29623 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 17 januari 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 oktober 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om de beperking van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te wijzigen en de geldigheidsduur ervan te verlengen, afgewezen en deze vergunning met ingang van 12 juli 2004 ingetrokken.

Bij besluit van 28 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard en de ingangsdatum van de intrekking gewijzigd in 21 april 2003. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 januari 2008, verzonden op 21 januari 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen daarvan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 februari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

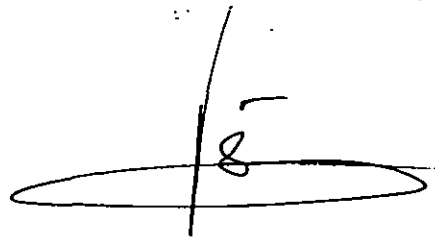
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2008

210.

Verzonden: 9 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'S' or 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken
voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^e artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 07/29623 (beroep) en AWB 07/29624 (voorlopige voorziening)

V-nr:

inzake: geboren op van Pakistaanse nationaliteit,
wonende te
eiser/verzoeker, hierna te noemen eiser,
gemachtigde: mr. S. Mahabier, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder.
gemachtigde: mr. R.A.B. van Steijn, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst van het ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 23 oktober 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 30 juni 2006 tot wijziging en verlenging van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder de beperking "verblijf bij partner ..." in de beperking "voortgezet verblijf" afgewezen. Bij genoemd besluit heeft verweerder tevens de eerder aan eiser verstrekte verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij partner" met ingang van 12 juli 2004 met terugwerkende kracht ingetrokken.

2. Het daartegen ingestelde bezwaar is bij besluit van 28 juni 2007 ongegrond verklaard. Voorts is daarbij de intrekingsdatum van de eerder aan eiser verleende verblijfsvergunning gewijzigd in 21 april 2003. Het besluit vermeldt onder meer de rechtsgevolgen dat eiser na bekendmaking van het besluit niet meer rechtmatig in Nederland verblijft en dat eiser Nederland uit eigen beweging binnen 28 dagen moet verlaten.

3. Op 20 juli 2007 heeft de rechtbank het beroepschrift van eiser ontvangen. Volgens het besluit schort het beroep de rechtsgevolgen niet op. Bij brief van 20 juli 2007 is verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist. De gronden van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening zijn ingediend bij faxbericht van 22 augustus 2007. Op 24 september 2007 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 21 december 2007 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 8 januari 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

AWB 07/29623 en AWB 07/29624

2

5. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

1. is op in het huwelijk getreden met

2. Bij besluit van 8 december 2003 is de aanvraag van eiser van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verblijf bij partner verleend met ingang van 4 oktober 2002.

III. WETTELIJK KADER

1. Ingevolge artikel 19 van de Vw 2000, gelezen in samenhang met artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

2. In paragraaf B1/5.5.3 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 is het beleid van verweerder ten aanzien van het verstrekken van onjuiste gegevens opgenomen. Blijkens dit beleid – voor zover van belang – wordt de ten onrechte verleende verblijfsvergunning ingetrokken indien wordt vastgesteld dat er bij de verlening, verlenging of wijziging van de verblijfsvergunning onjuiste gegevens zijn verstrekt of relevante gegevens zijn achtergehouden. Blijkens het beleid is niet van belang of het verstrekken van onjuiste gegevens dan wel het achterhouden van gegevens opzettelijk is gebeurd. Het gaat er om dat de onjuiste situatie wordt gecorrigeerd. Evenmin is van belang of de onjuiste gegevens zijn verstrekt of de juiste gegevens zijn achtergehouden door de vreemdeling zelf of andere belanghebbenden.

3. Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming verleend, aan het in artikel 3.14 van het Vb 2000 genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 van het Vb 2000 bedoelde hoofdpersoon, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 van het Vb 2000 genoemde voorwaarden.

4. In de overige gevallen kan verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming ingevolge artikel 3.13, tweede lid, van het Vb 2000 worden verleend. Blijkens paragraaf B2/1.4 van de Vc 2000 is het uitgangspunt dat bij het niet voldoen aan de vereisten van artikel 3.13, eerste lid, van het Vb 2000 beleidsmatig in principe geen verblijf wordt verleend. In welke gevallen de verblijfsvergunning op grond van artikel 3.13, tweede lid, van het Vb toch kan worden verleend, is ten aanzien van verblijf op basis van een relatie, niet tevens zijnde een huwelijk, geregeld in paragraaf B2/4 van de Vc 2000. In genoemde paragraaf zijn geen uitzonderingen opgenomen ten aanzien van het niet voldoen aan het vereiste van artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vb 2000.

5. Ingevolge artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vb 2000 is – voor zover hier van belang – vereist dat de vreemdeling met de hoofdpersoon een duurzame en exclusieve relatie onderhoudt, waarin de partners ongehuwd zijn.

6. Ingevolge artikel 3.16 van het Vb 2000 wordt – voor zover hier van belang – zolang de hoofdpersoon met meer dan een andere persoon tegelijkertijd door een huwelijk of een partnerschap is verbonden, de verblijfsvergunning onder de beperking verband houdend met gezinshereniging of -vorming slechts verleend aan één echtgenoot, geregistreerd partner of partner tegelijkertijd.

AWB 07/29623 en AWB 07/29624

3

7. Ingevolge het bepaalde in artikel 3.52 van het Vb 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met voorgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling van wie naar het oordeel van verweerder wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevraagd kan worden dat hij Nederland verlaat.

8. Blijkens paragraaf B16/7 van de Vc 2000 – voor zover hier relevant – staat verweerder, in gevallen waarin de relatie op grond waarvan het verblijf was toegestaan binnen drie jaar na verblijfsaanvaarding en anders dan door overlijden is verbroken, voortgezet verblijf op grond van artikel 3.52 van het Vb 2000 toe, indien er sprake is van een combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard die daartoe aanleiding geven. De beoordeling of in het concrete geval op grond van een dergelijke combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard in voortgezet verblijf van de vreemdeling behoort te worden berust, is aan de minister. Klemmende redenen kunnen blijkens het beleid zijn gelegen in:

- a. de situatie van alleenstaande vrouwen in het land van herkomst;
- b. de maatschappelijke positie van vrouwen in het land van herkomst;
- c. de vraag of in het land van herkomst een naar maatstaven van dat land aanvaardbaar te achten opvang aanwezig is;
- d. de zorg die de vrouw/ouder heeft voor kinderen die in Nederland zijn geboren en/of een opleiding volgen;
- e. aantoonbaar ondervonden (seksueel) geweld binnen de familie.

IV. OVERWEGINGEN

Ten aanzien van het beroep

1. Verweerder heeft zich blijkens het bestreden besluit, het verweerschrift en de ter zitting gegeven toelichting – zakelijk weergegeven en voor zover hier van belang – op het standpunt gesteld dat de verblijfsvergunning van eiser terecht per 21 april 2003 is ingetrokken, wegens het verstrekken van onjuiste gegevens, dan wel het achterhouden van gegevens, die zouden hebben geleid tot afwijzing van de aanvraag. Hiertoe heeft verweerder overwogen dat eiser, noch zijn partner – mevrouw – verweerder op de hoogte heeft gesteld van het huwelijk dat mevrouw op is aangegaan met een derde, de heer . Indien verweerder van dit huwelijk op de hoogte was geweest, zou de verblijfsvergunning nimmer aan eiser zijn verstrekt. Artikel 3.14, aanhef, eerste lid en onder b, van het Vb 2000 stelt immers als voorwaarde dat beide partners ongehuwd zijn. Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder toegelicht dat hetgeen in het bestreden besluit is overwogen ten aanzien van het bepaalde in artikel 3.16 van het Vb 2000, niet langer aan eiser wordt tegengeworpen.

2. Eiser heeft zich in het beroepschrift en de ter zitting gegeven toelichting – zakelijk weergegeven en voor zover hier van belang – op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte zijn verblijfsvergunning heeft ingetrokken. Uit het Vb 2000 en het beleid van verweerder volgt dat in geval van een polygame situatie slechts aan één partner tegelijkertijd een verblijfsvergunning kan worden verleend. Aan eiser is op 8 december 2003 een verblijfsvergunning verleend met ingang van 4 oktober 2002. Zijn partner, mevrouw is op met de heer , in het huwelijk getreden. De heer heeft zich pas op 12 juli 2004 in Nederland gevestigd. Op dat moment was aan eiser reeds een verblijfsvergunning voor verblijf bij mevrouw verleend. De relatie tussen eiser en mevrouw heeft tot in 2006 standgehouden. Nu eiser als eerste in het bezit van een verblijfsvergunning is gesteld, heeft verweerder ten onrechte zijn vergunning per 21 april 2003 ingetrokken. Verweerder had slechts over kunnen gaan tot het intrekken van de eventueel aan de heer verleende verblijfsvergunning. Ten slotte staat artikel 3.14 van het Vb 2000 er niet aan in de weg dat aan eiser een verblijfsvergunning wordt verleend bij mevrouw

3. De rechtbank overweegt als volgt.

AWB 07/29623 en AWB 07/29624

4

4. Vooropgesteld wordt dat verweerder in het verweerschrift en de toelichting ter zitting heeft toegelicht dat artikel 3.16 van het Vb 2000 niet langer aan eiser wordt tegengeworpen en dat aan de intrekking mede ten grondslag is gelegd dat niet is voldaan aan de voorwaarde van artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vb 2000. Anders dan verweerder ter zitting heeft betoogd, is de rechtbank van oordeel dat deze motivering onvoldoende uit het bestreden besluit blijkt. Derhalve kleeft aan het bestreden besluit ten aanzien van dit onderdeel een motiveringsgebrek. Hieruit volgt dat het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 3:46 van de Awb. Het beroep zal dan ook reeds hierom gegrond moeten worden verklaard en het bestreden besluit zal worden vernietigd. In dit geval is echter aanleiding op de voet van artikel 8:72, derde lid, van de Awb, de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand te laten, nu sprake is van een situatie waarin slechts één uitkomst mogelijk is. Hiertoe is het volgende redengevend.

5. Aan de orde is allereerst de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten tot intrekking van de verblijfsvergunning van eiser op grond van artikel 19 van de Vw 2000 juncto artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. In dit kader dient te worden beoordeeld of het huwelijk van mevrouw _____ voor verweerder aanleiding had kunnen en mogen vormen om de verblijfsvergunning aan eiser te weigeren.

6. Vaststaat dat door het huwelijk van mevrouw _____ ten tijde van de vergunningverlening niet werd voldaan aan de voorwaarden van artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vb 2000, zodat verweerder de gevraagde vergunning slechts had kunnen verlenen met toepassing van artikel 3.13, tweede lid, van het Vb 2000. Blijkens het hiervoor onder III.4 gegeven beleid dat verweerder op dit punt voert en dat de rechtbank niet onredelijk acht, wordt de verblijfsvergunning voor verblijf bij partner (niet-echtgenoot) op grond van artikel 3.13, tweede lid, van het Vb slechts verleend in de gevallen genoemd in paragraaf B2/4 van de Vc 2000. Nu in genoemd beleid geen uitzonderingen zijn opgenomen ten aanzien van het niet voldoen aan het vereiste van artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vb 2000, had het huwelijk van mevrouw _____ met de heer _____ voor verweerder aanleiding kunnen en mogen vormen om de verblijfsvergunning aan eiser te weigeren.

7. Nu verweerder hij bekendheid met het huwelijk van mevrouw _____ destijds de verblijfsvergunning had mogen weigeren, heeft verweerder – gezien het hiervoor onder III.2 weergegeven beleid, dat de rechtbank niet onredelijk acht – dan ook in redelijkheid kunnen overgaan tot intrekking van de aan eiser verleende verblijfsvergunning per 21 april 2003.

8. Anders dan eiser heeft gesteld, staat artikel 3.16 van het Vb 2000 niet aan deze intrekking in de weg. Immers, artikel 3.16 van het Vb 2000 bepaalt dat in het geval van een polygame situatie slechts aan een van de partners tegelijkertijd verblijf kan worden toegestaan. Het artikel betreft derhalve een rangregeling waaraan pas wordt toegekomen als is komen vast te staan dat door de vreemdeling wordt voldaan aan de overige voorwaarden voor verblijfsaanvaarding. Nu hiervoor reeds is overwogen dat eiser door het huwelijk van mevrouw _____ niet (langer) aan de voorwaarden voor vergunningverlening voldeed, is toetsing aan artikel 3.16 van het Vb 2000 – en daarmee beoordeling van eisers standpunt over de duur en de aard van zijn relatie met mevrouw _____ – niet aan de orde. Hetgeen eiser in dit verband heeft aangevoerd, daaronder begrepen de klachten ten aanzien van de motivering van het bestreden besluit op dit punt, behoeft derhalve geen nadere bespreking.

9. Voorts is in geschil of verweerder in redelijkheid de vergunning onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000 aan eiser heeft mogen weigeren.

10. Eiser heeft zich in dit verband op het standpunt gesteld dat verweerder bij de weigering om de verblijfsvergunning op grond van humanitaire redenen te verlenen, de belangen van eiser onvoldoende heeft meegewogen. Niet gebleken is dat verweerder rekening heeft gehouden met de omstandigheid dat eiser reeds sinds maart 1993 in Nederland verblijft, alsmede met het feit dat hij

AWB 07/29623 en AWB 07/29624

5

hier een zeker economisch bestaan heeft opgebouwd. Het is voor eiser een onmogelijke opgave om in zijn land van herkomst opnieuw te beginnen aan de opbouw van een nieuw bestaan.

11. Op grond van het samenstel van de door eiser aangevoerde omstandigheden heeft verweerder in redelijkheid tot de conclusie kunnen komen dat geen sprake is van dusdanige bijzondere individuele omstandigheden dat van eiser niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar Pakistan. De omstandigheid dat eiser langdurig in Nederland verblijft en naar eigen zeggen volledig in de Nederlandse samenleving is ingeburgerd en geworteld, is in het licht van het hiervoor onder III.8 genoemde beleid, en de aldaar opgenoemde situaties, op zich onvoldoende om te kunnen spreken van een combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard als bedoeld in dit beleid. Verweerder heeft derhalve terecht een vergunning onder een heperking verband houdend met voortgezet verblijf als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000 geweigerd.

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening

12. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

13. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening

14. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 966,-- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 322,--, wegingsfactor 1).

15. Op grond van het bepaalde in artikel 8:74 en artikel 8:82, vierde lid van de Awb wijst de rechtbank, respectievelijk de voorzieningenrechter de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiser betaalde griffierecht.

AWB 07/29623 en AWB 07/29624

6

V. BESLISSING

De rechtbank:

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 07/29623

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 644.-- (zegge: *zes*honderd *vierenveertig* euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiser betaalde griffierecht ad € 143.-- (zegge: *honderd drieënveertig* euro).

De voorzieningenrechter

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 07/29624

- wijst het verzoek af;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 344.-- (zegge: *drie*honderd *vierenveertig* euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier.
- wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiser betaalde griffierecht ad € 143.-- (zegge: *honderd drieënveertig* euro).

Deze uitspraak is gedaan op 17 januari 2008 door mr. G.S. Crinice le Roy, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. C.J. Ullersma, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: 21 JAN 2008

Kopie conform de griffier
van de Rechtbank Amsterdam

Conc:

Coll:

C:

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

SOEDAMAH ADVOCATEN

mr. L. Soedamah
mw. mr. S. Mahabier
mw. mr. F.P. Dwarka Panday
mw. mr. G.W. Mettendaf

Chef de bureau: mw. O. Jurhawan

Raad van State/Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INKOMMEN	
15 FEB 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Tevens per fax: 070 - 365 13 80

Amsterdam, 15 februari 2008

Betreft: Hoger beroepschrift

Inzake: | , geboren | , van Pakistaanse nationaliteit

Ons kenmerk: 802.022

Procedurenummer:

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

Dhr. wonende te ter dezer zake woonplaats kiezende te Amsterdam, ten kantore van Mw. Mr. S.Mahabier, die verklaart tot het instellen van dit hoger beroepschrift bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd, met het recht van substitutie;

Dient hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van datum 21 januari 2008. Bij die uitspraak werd het beroep gegrond verklaard echter de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit werd in stand gelaten.

Het beroepschrift was gericht tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie gedateerd 28 juni 2007 waarbij het bezwaarschrift gericht tegen de beschikking van 23 oktober 2006, verzonden op 25 oktober 2006 ongegrond werd verklaard.

Verloop procedure

Bij beschikking van 23 oktober 2006 werd de aanvraag tot het wijzigen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 van de Vreemdelingenwet verleend onder de beperking 'verblijf bij partner' in 'voortgezet verblijf' die op 30 juni 2006 werd ingediend afgewezen. Bij die beschikking werd tevens de verblijfsvergunning welke met ingang 4 oktober 2002 was verleend ingetrokken met ingang van 12 juli 2004 omdat de partner van eiser, op in het huwelijk was getreden met .

Bij beschikking van 28 juni 2007 werd het bezwaarschrift van 17 november 2006 gericht tegen de beschikking van 23 oktober 2006 ongegrond verklaard, tevens werd de verblijfsvergunning nu ingetrokken met ingang van 21 april 2003.

Tegen de beslissing op bezwaar werd op 20 juli 2007 beroep ingesteld.

Grieven

Onterecht overweegt de rechtbank dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand wordt gelaten. Hiertoe komt zij zoals in r.o. 6 tot en met 8 weergegeven vanwege het standpunt dat verweerder tot intrekking van de verblijfsvergunning had kunnen en mogen overgaan vanwege het huwelijk van de partner. Op grond van artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vreemdelingenbesluit 2000 zou eiser niet meer voldoen aan de voorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning. Ook artikel 3.16 Vb 2000 zou aan intrekking niet in de weg staan, aangezien dit artikel een rangregeling betreft waaraan pas wordt toegekomen nadat is vast komen te staan dat door de vreemdeling wordt voldaan aan de overige voorwaarden voor verblijfsaanvaarding.

Eiser meent dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit niet in stand mocht worden gelaten. Hij meent dat de rechtbank onterecht ervan uitgaat dat indien eiser de informatie over het huwelijk van zijn partner had doorgegeven dit zou leiden tot een weigering van de verblijfsvergunning. Immers op grond van artikel 3.16 Vb 2000 wordt in een polygame situatie als die waarin eiser was geraakt de verblijfsvergunning verleend aan slechts één van de partners. Eiser begrijpt het standpunt van de rechtbank niet dat dit wetsartikel een rangregeling betreft waaraan pas toegekomen wordt als is komen vast te staan dat hij voldoet aan de overige voorwaarden voor verblijfsvergunning. Eiser meent dat bedoeld artikel juist

voor alle situaties waarin sprake is van polygame regelt dat de verblijfsvergunning verleend dient te worden aan slechts één partner.

Ten tweede voert eiser aan dat de rechtbank onterecht oordeelde dat verweerder terecht de vergunning onder de beperking verband houdend met voortgezet verblijf als bedoeld in artikel 3.52 Vb2000 mocht weigeren in het licht van het door verweerder gevoerde beleid.

Eiser meent dat bij die beoordeling altijd de bijzondere individuele omstandigheden in ogenschouw dient te worden genomen. De door eiser aangevoerde omstandigheden zijn niet beoordeeld maar werden met verwijzing naar het beleid terzijde gelegd. Eiser meent dat hij door het lange verblijf sedert 1993, aldus bijna vijftien jaar, ontvreemd is van zijn herkomstland en dat hij het onevenredig zwaar zal hebben dan wel dat het onmogelijk zal om een bestaan aldaar op te bouwen. Gezien ook het feit dat het niet door toedoen van eiser is geweest dat de informatie over het huwelijk van de partner verborgen was gebleven meent eiser dat in redelijkheid van hem niet gevergd kan worden geheel voor de negatieve gevolgen op te draaien.

REDENEN WAAROM eiser u verzoekt om:

- de uitspraak van de rechtbank voor het gedeelte waarin beslist wordt dat de rechtsgevolgen geheel in stand blijven te vernietigen,
- te bepalen dat verweerder een nieuw besluit neemt op het bezwaarschrift,
- de staat te veroordelen in de kosten van rechtsbijstand en proceskosten.

Hoogachtend,

Mw. Mr. S.Mahabier, bepaaldelijk gevolmachtigde